

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Eneste Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 47 af 10de April 1874 og Lov Nr. 44 af 1ste Marts 1895.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget ved tredje Behandling findes i Tillæg C. Sp. 853—54.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget i sin Helhed sattes til Forhandling.

Svend Høgsbro: Jeg havde unægtelig ventet, at den højtærede Minister vilde have taget Ordet først for at forklare os, hvad egentlig Meningen er med det foreliggende Lovforslag. Det kunde jo nemlig nok trænge til nogen Forklaring. Jeg tror i alt Fald, at der er en Del Uklarhed til Stede over, hvad det virkelige Indhold deraf er, en Uklarhed, som er saa meget mere forstaaelig, som den er kommen stærkt frem under Behandlingen af selve dette Lovforslag i det andet Ting. Fra Mindretallets Side i Landstinget gjordes det med Styrke gældende, at naar man kunde gaa ind paa at tage mod et Lovforslag, der ikke bød mere, end dette her gør i Forhold til, hvad man har ønsket og tilstræbt, var det, fordi man dog derved — det blev fremhævet atter og atter — blev fri for denne „Skiltning“ med Utugten paa vore offentlige Gader, som vi jo kende saa godt fra de Bordeller, vi have, være sig med eller uden Jalousier. Det er det, man fra et Mindretals Side i Landstinget har udtalt som sin Forstaaelse af Lovforslaget, det var det, der skulde naas. Den Fristelse, som frembydes ved disse Indretninger, den skulde dog i alt Fald falde bort. Den Forargelse, den Skandale, som deri laa, skulde vi dog være fri for. Saaledes har Mindretallet i Landstinget forstaaet Forslaget og tilstrækkelig tydeligt udtrykt det. Fra anden Side, fra Flertallets Ordfører og navnlig fra den højtærede Justitsminister, synes der imidlertid at være gjort en anden Opfattelse gældende. Ordføreren i det andet Ting har talt om, at det, der her ved naas, er „Ophævelse af de offentlige Huse.“ Det er jo ikke det Udtryk, der bruges i Lovforslaget, som siger, at „det er forbudt at holde Bordel.“ Men lad nu være, at det maaske kan udtrykkes med de Ord, uden at man derved gør sig skyldig i at forvirre Begreberne. Saa

har den ærede Ordfører i det andet Ting dog givet tilkende, at han derved nærmest forstaaer det indre Driftsforhold i et saadant Hus. Det, der forbydes, det er, at nogen „holder“ et saadant Hus, holder Bordel som Entreprise, med andre Ord, at andre end selve de Kvinder, der ere til Fals derinde, drive eller ere interesserede i Forretningen for *egen* Regning. Jeg forstaaer det saaledes, naar han taler om „en saadan Værtinde, som residerer der“; det er altsaa det, som man slipper for, den Edderkop, der sidder inde i Huset, som holder Traadene i sin Haand og lever af disse Kvinders skammelige Erhverv. Det er hende, man slipper fri for. Det er vistnok den Forstaaelse, den ærede Ordfører har haft af Lovforslaget, og det er sikkert den Forstaaelse, den højtærede Justitsminister har gjort gældende, naar han i det andet Ting har talt om, at „den, der som *Entreprenør* holder offentligt Hus, bør straffes.“ Men hvis dette er Meningen med Lovforslaget, hvad jeg altsaa beder den højtærede Justitsminister udtale sig om, saa naas jo aldeles ikke det, som Mindretallet i det andet Ting mente, der skulde naas derved. Saa bliver med andre Ord den ydre Façade, om jeg saa maa kalde det, den ydre Fremtræden af disse Huse, den Forargelse, den Skandale, de vække, akkurat den samme. De Huse, man nu forarges over at se i Farvergade, Holmensgade og andre Steder, ville da kunne blive der akkurat som før; Forskellen er kun den, at det er ikke en Værtinde, ikke en Entreprenør, der holder Forretningen i Gang; men det er de paagældende sely, der leje Huset af Husejeren, eller hvem det nu er, der optræder som Udlejer. Herimod indeholdes altsaa intet Forbud i dette Forslag; der kan meget godt bo 20 Skøger i et Hus, kun at de maa betale en fast Afgift og ikke maa give vedkommende Ejer eller Værtinde en vis Procent af deres Indtægt. Det er, saa vidt jeg forstaaer Meningen med Lovforslaget, det hele, der naas, at man kommer bort fra Procenterne, fra Andel i Indtægten og over til en fast Lejeafgift. Jeg beder den højtærede Minister udtale, om det ikke er alt, hvad der ligger i dette Lovforslag, den Forandring, der maa indtræde i Kontraktforholdet mellem Pigerne og deres Husvært eller — Værtinde? Det indeholder ingen Forandring i, hvad vi kunne se paa vore Gader og Stræder. Skiltningen udtal kan vedblive at være akkurat den samme efter dette Lovforslag som før. Dette, gaar jeg altsaa indtil videre ud fra,